375L0117

19.2.75 *EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI* N:o L 45/19

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 10 päivänä helmikuuta 1975,

miesten ja naisten samapalkkaisuuden periaatteen soveltamista koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä

(75/117/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 100 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon([1]),

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon([2]),

sekä katsoo, että

perustamissopimuksen 119 artiklassa tarkoitetun miesten ja naisten samapalkkaisuuden periaatteen toteuttaminen on olennainen osa yhteismarkkinoiden toteuttamista ja toimintaa,

ensisijaisesti jäsenvaltioiden velvollisuutena on asianmukaisin laein, asetuksin ja hallinnollisin määräyksin varmistaa, että periaatetta noudatetaan,

sosiaalisesta toimintaohjelmasta, jolla pyritään luomaan mahdollisuudet elin- ja työolojen yhdenmukaistamiseen pysyttämällä toteutetut parannukset sekä saavuttamaan yhteisön tasapainoinen sosiaalinen ja taloudellinen kehitys, 21 päivänä tammikuuta 1974 annetussa neuvoston päätöslauselmassa([3]) tunnustettiin, että ensisijaisesti olisi toteutettava toimenpiteet, joilla edistetään naisten mahdollisuuksia työhön ja ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen sekä heidän työolojaan, palkka mukaan lukien,

on toivottavaa täydentää keskeistä lainsäädäntöä säännöksin, joilla pyritään helpottamaan tasa-arvoperiaatteen soveltamista käytännössä siten, että kaikkia työntekijöitä yhteisössä voidaan suojata näissä kysymyksissä, ja

miesten ja naisten samapalkkaisuudesta 30 päivänä joulukuuta 1961 annetun jäsenvaltioiden konferenssin päätöslauselman soveltamiseksi tehdyistä ponnisteluista huolimatta jäsenvaltioiden välillä on edelleen eroja, ja tämän vuoksi on lähennettävä kansallisia säännöksiä samapalkkaisuuden periaatteen soveltamisesta,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Perustamissopimuksen 119 artiklan mukaisella miesten ja naisten samapalkkaisuuden periaatteella, jäljempänä "samapalkkaisuusperiaate", tarkoitetaan sukupuoleen perustuvan syrjinnän poistamista kaikista samasta tai samanarvoisesta työstä maksettavaan korvaukseen vaikuttavista tekijöistä ja ehdoista.

Erityisesti silloin, kun palkka määritellään työtehtävien luokittelun mukaan, luokittelun tulee perustua samoihin arviointitekijöihin miehillä ja naisilla, ja se on laadittava siten, että siihen ei sisälly sukupuoleen perustuvaa syrjintää.

2 artikla

Jäsenvaltioiden on kansallisissa oikeusjärjestyksissään toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta jokainen työntekijä, joka katsoo joutuneensa loukatuksi sen vuoksi, että samapalkkaisuusperiaatetta ei ole noudatettu, voi esittää vaatimuksensa tuomioistuimessa mahdollisesti ensin saatettuaan asian muun toimivaltaisen viranomaisen käsiteltäväksi.

3 artikla

Jäsenvaltioiden on poistettava kaikki laeista, asetuksista ja hallinnollisista määräyksistä johtuva samapalkkaisuusperiaatteen vastainen miesten ja naisten välinen syrjintä.

4 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kollektiivisten sopimusten, palkka-asteikkojen, palkkasopimusten ja yksittäisten työsopimusten samapalkkaisuusperiaatteen vastaiset määräykset julistetaan tai voidaan julistaa mitättömiksi taikka että niitä voidaan muuttaa.

([1]) EYVL N:o C 55, 13.5.1974, s. 43
([2]) EYVL N:o C 88, 26.7.1974, s. 7
([3]) EYVL N:o C 13, 12.2.1974, s. 1

5 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet työtekijöiden suojaamiseksi palvelussuhteen lakkauttamiselta, joka on työnantajan vastatoimi samapalkkaisuusperiaatteen noudattamiseksi tehtyyn yrityksen sisäiseen valitukseen tai vireille pantuun oikeudelliseen menettelyyn.

6 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava kansallisten olojensa ja oikeusjärjestystensä mukaiset toimenpiteet, jotka ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että samapalkkaisuusperiaatetta noudatetaan. Niiden on huolehdittava, että käytettävissä on tehokkaita keinoja, joilla tämän periaatteen noudattamista voidaan seurata.

7 artikla

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että tämän direktiivin noudattamiseksi annetut säännökset sekä jo voimassa olevat asiaa koskevat säännökset saatetaan työntekijöiden tietoon kaikin asianmukaisin keinoin esimerkiksi heidän työpaikoillaan.

8 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan vuoden kuluessa sen tiedoksi antamisesta, ja niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset kirjallisina komissiolle.

9 artikla

Kahden vuoden kuluessa 8 artiklassa tarkoitetun yhden vuoden määräajan päättymisestä jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kaikki tiedot, jotka se tarvitsee laatiakseen tämän direktiivin täytäntöön panemisesta neuvostolle annettavan kertomuksen.

10 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 10 päivänä helmikuuta 1975.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. FITZGERALD